

A kizárólag regionális szinten sugárzott reklámozásnak a nemzeti szintű német televíziós műsorok keretébe történő beillesztésének tilalma ellentétes lehet az uniós joggal

Lehetséges ugyanis egyrészt, hogy e teljes tilalom a regionális televíziós reklámbevételeknek a regionális és helyi csatornák számára történő fenntartásával túllép azon a mértéken, amely a televíziós műsorok kínálata plurális jellegének megőrzéséhez szükséges, másrészt pedig, hogy megengedhetetlen egyenlőtlenséget idéz elő a nemzeti televíziós műsorszolgáltatók és az internetes reklámok szolgáltatói között

Az osztrák jog szerinti Fussl Modestraße Mayr GmbH divatáruüzleteket üzemeltet Ausztriában, valamint Bajorország tartományban (Németország). 2018-ban szerződést kötött a SevenOne Media GmbH-val, amely társaság a ProSiebenSat.1 német televíziós műsorszolgáltató marketingcége. E szerződés televíziós reklámoknak a ProSieben országos csatorna műsorai keretében kizárólag Bajorország tartomány területén történő sugárzására irányult.

A SevenOne Media azonban megtagadta e szerződés teljesítését. 2016 óta ugyanis a tartományok által kötött államszerződés tiltja a műsorszolgáltatók számára, hogy országos műsoraik keretében olyan televíziós reklámokat sugározzanak, melyek terjesztése regionális szinten korlátozott. E tilalom célja, hogy a regionális televíziós reklámból származó bevételeket a regionális és helyi televíziós műsorszolgáltatóknak tartsa fenn, ezzel finanszírozási forrást, és így fenntarthatóságot biztosítva számukra, lehetővé téve ekképpen, hogy hozzájáruljanak a regionális televíziós műsorkínálat plurális jellegéhez. A tilalomhoz kapcsolódó „megnyitási záradék” értelmében a tartományok engedélyezhetnek az országos műsorok keretében regionális reklámokat.

E körülmények között a szóban forgó szerződés teljesítésével kapcsolatos jogvitában eljáró Landgericht Stuttgart (stuttgarti regionális bíróság, Németország) arra keresi a választ, hogy e tilalom összeegyeztethető-e az uniós joggal.

Ezen ügyben a Bíróságnak egyebek mellett alkalmaznia kell a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozóan az ítélkezési gyakorlatában kialakított bizonyos elveket, valamint értelmeznie kell az Európai Unió Alapjogi Chartáját (a továbbiakban: Charta) a regionális reklámok nemzeti televíziós csatornákon történő sugárzása tilalmának sajátos összefüggésében. Ezen elemzés nem vonatkoztathat el az internetes platformokon nyújtott reklámszolgáltatások létezésétől, amelyek versenyt jelenthetnek a hagyományos médiák számára.

A Bíróság álláspontja

Először is, az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv¹ illetően a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben nem alkalmazható az irányelv 4. cikkének (1) bekezdése, amelynek értelmében a tagállamok bizonyos feltételek mellett részletesebb vagy szigorúbb szabályokat határozhatnak meg az ezen irányelv hatálya alá tartozó területeken a televíziónézők

¹ A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv; HL 2010. L 95., 1. o.; helyesbítés: HL 2010. L 263., 15. o.).

érdekei védelmének biztosítása érdekében. Ugyanis, bár a szóban forgó tilalom az irányelv hatálya alá tartozó területhez, azaz a televíziós reklám területéhez tartozik, olyan különös kérdéskörre vonatkozik, amelyet az irányelv egyik cikke sem szabályoz, és amely egyébként sem is a televízió nézők védelmére irányul. Ennélfogva nem minősíthető az irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „részletesebb” vagy „szigorúbb” szabálynak, és így e rendelkezéssel nem ellentétes az ilyen tilalom.

Másodszor, a szóban forgó tilalomnak az EUMSZ 56. cikkben biztosított szolgáltatásnyújtás szabadságával való összeegyeztethetőségét illetően a Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy az ilyen tilalom korlátozza ezen alapvető szabadságot mind a reklámszolgáltatók, azaz a televíziós műsorszolgáltatók, mind pedig e szolgáltatások címzettjei, azaz a hirdetők, különösen a más tagállamokban letelepedett hirdetők hátrányára. Ezt követően e korlátozás igazolását illetően a Bíróság emlékeztet arra, hogy a televíziós műsorok kínálata plurális jellegének megőrzése közérdeken alapuló nyomós oknak minősülhet. Végül, a korlátozás arányosságát illetően a Bíróság emlékeztet arra, hogy a tömeg tájékoztatás sokszínűségének fenntartására irányuló célkitűzés, amennyiben az a vélemény nyilvánítás szabadságához való alapvető joghoz kapcsolódik, széles mérlegelési jogkört biztosít a nemzeti hatóságok számára. A korlátozásnak ugyanakkor alkalmasnak kell lennie az elérni kívánt cél megvalósítására és nem léphet túl a cél eléréséhez szükséges mértéken.

E tekintetben a Bíróság megállapítja egyrészt, hogy a szóban forgó tilalom következetlen lehet, azon, a nemzeti bíróság által vizsgálandó körülményből eredően, hogy e tilalom kizárólag a televíziós műsorszolgáltatók által nyújtott reklámszolgáltatásokra vonatkozik, és nem az interneten nyújtott, többek között lineáris jellegű reklámszolgáltatásokra. Két különböző típusú, a német reklámpiacon versengő szolgáltatásról lehet szó ugyanis, amelyek ugyanolyan veszélyt jelenthetnek a regionális és helyi televíziós műsorszolgáltatók pénzügyi stabilitására, és következésképpen a tömeg tájékoztatás sokszínűségének védelmére.² Másrészt a tilalom szükséges jellegét illetően a Bíróság megjegyzi, hogy kevésbé megszorító intézkedést eredményezhetne a „megnyitási záradék” által előírt engedélyezési rendszernek a tartományok szintjén történő hatékony végrehajtása. Mindazonáltal a nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez az a priori kevésbé korlátozó intézkedés ténylegesen elfogadható-e, és végrehajtható-e oly módon, hogy a gyakorlatban biztosítani lehessen a kitűzött cél elérését.

Harmadszor, a Charta 11. cikkében biztosított vélemény nyilvánítási és tájékozódási szabadságot illetően a Bíróság megállapítja, hogy azzal nem ellentétes a regionális reklámok nemzeti televíziós csatornákon történő sugárzásának a szóban forgó nemzeti rendelkezésben szereplőhöz hasonló tilalma. E tilalom ugyanis lényegében egyensúlyt teremt a nemzeti televíziós műsorszolgáltatók és a hirdetők kereskedelmi jellegű vélemény nyilvánítási szabadsága és a regionális szintű tömeg tájékoztatás sokszínűségének védelme között. Következésképpen a német jogalkotó jogszerűen tekinthette úgy – anélkül, hogy túllépte volna az őt megillető jelentős mérlegelési mozgáster határait –, hogy a közérdek védelme elsőbbséget élvez a nemzeti televíziós műsorszolgáltatók és hirdetők magánérdekével szemben.

Negyedszer és utolsósorban a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Charta 20. cikkében rögzített egyenlő bánásmód elvével sem ellentétes a szóban forgó tilalom, amennyiben az nem eredményez a reklámok regionális szintű sugárzása tekintetében egyenlőtlen bánásmódot a nemzeti televíziós műsorszolgáltatók és az internetes – különösen a lineáris – reklámszolgáltatások nyújtói között. E tekintetben a nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a nemzeti televíziós műsorszolgáltatóknak és az internetes – különösen a lineáris – reklámszolgáltatások nyújtóinak a regionális reklámszolgáltatások nyújtása tekintetében fennálló helyzete jelentősen eltér-e a helyzetüket jellemző tényezőket, azaz különösen a reklámszolgáltatások szokásos használati módjait, a szolgáltatásuk módját vagy azon jogi keretet illetően, amelybe e szolgáltatások illeszkednek.

² Az alapügy körülményei e tekintetben lényegében összehasonlíthatók a 2008. július 17-i Corporación Dermoestética ítélet ([C-500/06](#); lásd továbbá: [56/08](#). sz. sajtóközlemény) alapjául szolgáló körülményekkel.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106